

Έπαιλι αυτή χωρίζονταν από τη δική μας μ' ένα βαθύ ποτάμι. Τις δ-
χθες του ποταμού τις συνέδες ένα γεφύρι. Ταχτικά ό γονεείς σου
περνούσαν απ' αυτό το γεφύρι. Και τρελλή από τη ζήλεια μου και το
πάθος μου, λυσσώντας για την καταφρόνια που μου έδειχναν οι γο-
νεείς σου και ζηλεύοντας φοβερά την ευτυχία τους, σκέφτηκα έξαφνα
κάτι το τρομερό, το καταχθόνιο. Πλήρωσα δηλαδή έναν ξυμπίστο μου
υπέρητη και πρόνισα κομμάτι το ξύλινο γεφύρισμα του ποταμού. Έτσι,
το πρωί της άλλης μέρας, όταν οι γονεείς σου πάτησαν στο γεφύρι για
να περάσουν άντικρυ, αυτό έσπασε στα δύο και πέσανε στο νερό...

ΑΝΖΕΛΙΝΑ.—Θεέ μου!... Θεέ μου!...
ΚΛΑΙΡΗ, (μέ φωνή πνιγμένη).—Τό όρμημα ήταν όρμητικό, κα-
νείς δεν βρισκόταν εκεί κοντά για ν' ακούσει τις φωνές τους και να
τους σώσει, κι' έτσι οι δυστυχισμένοι οι γονεείς σου πνίγηκαν.

ΑΝΖΕΛΙΝΑ.—Φτώχοι μου γονεείς!
ΚΛΑΙΡΗ.—Αιμός ύστερα από τό δυστύχημα, μια μεγάλη άλ-
λαγή έγινε μέσα μου. Άλλαξα έντελώς. Μετάνοιωσα φριχτά. Τότε
μόνο κατάλαβα τί τρομερό κακό έκανα και μια άπειρη λύπη πλημμύ-
ρισε την καρδιά μου για σένα, την όφρανη! κόρη των θυμάτων μου.
Μου ερχότανε να τό μαρτυρήσω όλα και να σκοτωθώ ύστερα. Μά σκέ-
φτηκα έσένα, έσένα, που έμεινε πεντάφρανη στον κόσμο, κι' όρμι-
στικα να ζήσω για σένα, ν' αφιέρωσω τη ζωή μου σε σένα, κόρη μου.
Σε πήρα λοιπόν υπό την προστασία μου, σ' έμεγάλωσα, σ' έσοφίδασα.
Σ' αγαπήσα πολύ, όσο σε μισούνα άλλοτε. Κι' έσύ, φτωχό παιδί, μ'
αγαπούσες, χωρίς να μπορείς να φανταστής τί τέρας ήμου, χωρίς
να υποψιάζεσαι ποτέ εγώ είχα σκοτώσει τους γονεείς σου. Και τώρα;...
Τώρα ήθελε ή ώρα να πεθάνω. Μά, όσα κι' αν έκανα για σένα, δεν
μ' έχουν ξεγανίσει... Έχω πάντα τύψεις, τρομερά βασιανιστικές τύ-
ψεις... (Τήν πνίγουν τό κλάματα. Συγχρό-
νως άρχίζει να τή συνταράζει ή άγωνία του βα-
νάτου). Άνζελίνα, μίλησέ μου... Πειθαίνο!...
Μέ συγχωρείς, Άνζελίνα;
ΑΝΖΕΛΙΝΑ, (Σιγά).— Είπε φοβερό... φο-
βερό!...
ΚΛΑΙΡΗ.— Πειθαίνο!... Πές μου μιιά λέξι...
Έλεος!...
ΑΝΖΕΛΙΝΑ.— Συγχωρεμένη να είσαι, δεσπο-
νίς Κλαίρη... Να είσαι συγχωρεμένη. (Σωριάζε-
ται κάτω και κλαίει άπελευσμένα).
(Η Κλαίρη ξεφυλάει, ενώ με διάματα εύχαρι-
στήσεως φωτίζει τό πρόσωπό της).

ΓΙΑ ΝΑ ΜΑΝΘΑΝΕΤΕ

ΚΑΙ ΝΑ ΔΙΑΣΚΕΔΑΖΕΤΕ

— Στή ζούγκλα της Άφρικής βρισκεται ένα
στάνιο είδος άράχνης, ή όποια έχει μόνο ένα μάτι.
— Ένας Γερμανός φασοδιόλης λοιπόν ξεάνησε
τελευταία και πήγε στην Άφρική, μόνο και μόνο
για να βοηθ μερικώς απ' τις μονοφθαλμίες αυτές ά-
ράχνες και να τις μεταφέρει στη Γερμανία.
— Σε μερικώς επαρχίες της Άγγλίας έχουν
στρατολογήσει εκατοντάδες μικρών παιδιών, τά ό-
ποια πληρώνουν δώμοση λίρες την εβδομάδα, δη-
λαδή 1,350 δραχμές, για να κινηθούν και να έ-
ξοντιώνουν τα τυφλοπόντικα, τά όποια καταστρέ-
φουν, ός γνωστόν, τά διάφορα γεωργικά προϊόντα.
— Τό γκόλφ δεν είναι παιχνίδι μοντέρνο, όπως
πιστευτέα γενιώς.
— Στις άνασκαφές που έκανε μιιά αρχαιολογική άποστολή στην
Αίγυπτο, άποκαλύφθηκε ότι κατά τό έτος 1004 π. Χ., οι ύπηκοοι τών
Φαραώ παίζανε ένα είδος γκόλφ, έντελώς όμοιο σχεδόν με τό ση-
μερινό.
— Στήν 'Ιαπωνία τά κορίτσια διακρίνονται απ' τις παντρεμένες,
χαρίς στο χτένισμα τών μαλλιών τους.
— Απο άρχαιοτάτων χρόνων δηλαδή έχουν καθιερωθεί και έφα-
μίζονται μέχρι σήμερα δύο ιδιαίτεροι τρόποι χτενίσματος, άλλος για
τά άνίπαντρα κορίτσια κι' άλλος για τις παντρεμένες γυναίκες.
— Ό περίφημος για τί κομητική του ρόμη Μίλων ό Κροτωνιά-
της φαγώθηκε από τους λίκους.
— Ό Σοφοκλής πέθανε απ' τή χαρά του.
— Ό βασιλεύς της 'Περσίας Πύρος ρίχτηκε μέσα σ' ένα βαρέλι,
που είχε στο έσωτερικό του αιδερένες αιχμές και βόηκε οιατρό θά-
νατο.
— Ό Βάρδας Φωκάς, ενώ έτοιμαζόταν να όρμηση επί κεφαλής
τών άνδρών του κατά τών αντιπάλων του Βασιλείου Β', έξαφνα άλ-
λαξε όρθιο, ανέθηκε σ' ένα γήλοφο, ξεπέζεψε από τό 'άλογό του, ξυ-
πλώθηκε καταγής και ξεψύχησε!...
— Ό αυτοκράτωρ Αϊγούστος άναπόσσε να περιβάλλεται πάντοτε
άπό παπαγάλους.
— Ό Βάλλεο Σκότι, ό μέγας μυθιστοριογράφος της Άγγλίας, ό-
ταν ήταν μικρός, δεν μπορούσε να πη τό μάθημά του αν δεν στριφο-
γυρίζε τό κομμάτι τού σακκασιού του.
— Ό περίφημος ιεροκήρυξ Μπου-
ταλό, ποτού άνέβη στον άβιθιο να κηρύξει, έπεσε άπαραίτητως να πιλήθ
στο βωλί του ένα σκοπό.
— Ό Πασκάλλ ένόμιζε πως βρισκό-
ταν πάντα κοντά σε μιιά δόλιανητη ά-
δυσσο και πάθανε λίγγους.

ΦΙΛΟΛΟΓΙΚΑ ΠΕΡΙΕΡΓΑ

ΠΩΣ ΓΡΑΦΟΝΤΑΙ Τ' ΑΡΙΣΤΟΥΡΓΗΜΑΤΑ

Στήν 'Γένα της Γερμανίας διατηρείται ακόμη ένα παιτάλιο ξε-
νοδοχείο, γνωστό με την έπωνυμία «Έλατος», τό όποίο οι Γερμανοί
θεορούν ως έθνικό κτίριο, γιατί έχει μέσα, ό μεγάλος ποιητής Γκαίτε
έγραψε ένα από τά όραότερα και δημοτικότερα τραγούδια του, την
περίφημη μπαλάντα «Ό Βασιλῆς ό Δράκοντας».

Διηγούνται σχετικώς ότι κατά τό έτος 1781, κάποιος χωρικός από
τό Κούνιτζ, έπειδή ό μοναχογιός του προσβλήθηκε από βαρύτερη άρ-
ρώστεια, άναγκάστηκε να τόν βάλει άπάνω σ' 'άλογό του και να τόν
μεταφέρει στην 'Γένα, όπου θα συμβουλευόταν τους εκεί καθηγητάς
τού Πανεπιστημίου για τί θεραπεία του.

Ό φιλόσοφος πατέρας, έχοντας στην άγκαλιά του τό άρρωστο
παιδί του και θέλοντας με κάθε τρόπο να τό σώσει από τόν θάνατο,
ανάχώρησε έφιππος, διέσχισε χιονισμένα μονοπάτια, παγομένους χει-
μάρες, κατασκότεινα δάση κι' έφτασε τέλος στην 'Γένα.

Φτάνοντας εκεί, έγκαταστάθηκε στον «Έλατο», στο ίδιο ξενοδο-
χείο που έμεινε κι' ό Γκαίτε. Ό Γκαίτε, νέος δημοσιολόγος τότε, έπει-
δή είχε κοσμία ποικιλή, έλαβε άμέσως ενδιαφέρον για τό άρρωστο
μικρό και τόν έούστησε σ' ένα φίλο του γιατρό.

Αυστυχώς ή άρρώστεια είχε προχωρήσει πολύ, είχε γίνει αγιά-
τρευτη και ό γιατρός δεν μπόρεσε να κούνη την άλήθεια. Τότε ό πα-
τέρας, περιήλπιος για τί θλιβερή διάγνωση, ξαναήθε τό παιδί στην
άγκαλιά του και άναχώρησε λαλίζοντας για τό χορδή του. Μέσα στη
μεγάλη μάλιστα ταραχή του, ξεέχασε τόν ποιητή, ό όποιος τού είχε
φανεί τόσο καλός κι' έργνε δίχως να τόν άπο-
χαιρέτηση. Άλλά πριν ξεπεζέψει μπρός στο σπίτι
του, τό άρρωστο παιδί του είχε ξεσηκώσει μέσα
στην άγκαλιά του.

Ό Γκαίτε, μαθαίνοντας τό τραγικό τέλος τού
παιδιού, που τόσο πολύ τό είχε συμπιάσει, κλει-
στηκε άμέσως στην κάμαρά του κι' έγραψε τ' αθά-
νατο τραγούδι του, τό όποίο δημοσιεύουμε εδώ,
κατ' άριστοτεχνικήν μετάφρασην τού καθηγητού
τού Πανεπιστημίου κ. Ν. Χατζηδάκι:

Ο ΒΑΣΙΛῆΣ Ο ΔΡΑΚΟΝΤΑΣ

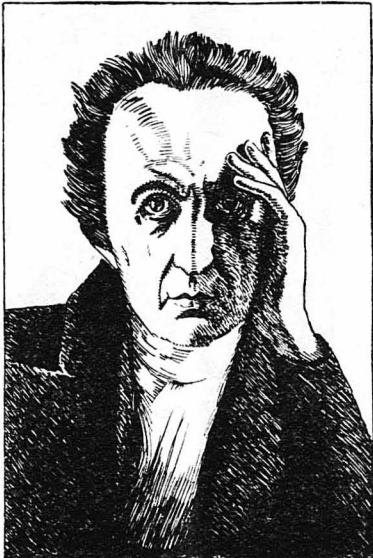
Ποιός τριγυρνά με τ'άλογο στο δάσος τόσο βραδυ;
Πατέρας με τ' άγόρι του περνούσε στο σκοτάδι.
Κρατάει τ' άγοράκι του σφιχτά στην άγκαλιά του,
ζεσταίνει τά χερσάκια του με τά θερμά φιλιά του.

— Γιατί με φόβο, άγόρι μου, κρύβεις τό πρό-
σωπό σου;
— Τόν Βασιλῆά τόν Δράκοντα, μπαμπά, δεν
(βλέπεις μπρός σου);

Τόν Δράκοντα ποῦχει ούρα, κορώνα στο κεφάλι;
— Παιδί μου, είν' ή καταχρή τριγυρνά ή με-
(γάλη...)

» Έλα, γλυκό άγόρι μου, έλα μαζί μ' έμένα,
τόσα παιχνίδια όμορφα θα παίξω εγώ με σένα.
Χίλια λουλούδια δώδωροσα θα βρής στο περιγιάλι,
κι' ή μάνα μου φορέματα χρυσά θέ να σου βά-
(λη...).

— Πατέρα μου, πατέρα μου, και δεν ακούγεις
(τόρα,

Ό Γκαίτε.

ό Βασιλῆς ό Δράκοντας πόσα μου τάζει δώρα;
— 'Ηούχασε, παιδάκι μου, τ' άκούω, σε φοβίζει
ό άνεμος που γύρω μας μέσ στα κλαδιά σφυρίζει.
» Θέλεις, χρυσό άγοράκι μου, θέλεις νάβθής μαζί μου;
'Η κόρες μου, ή νεράιδες μου θα σ' αγαποῦν, παιδί μου.
Πρώτες στής νύχτας τό χορδή ή κόρες μου γυρίζουν
και με τραγούδια και χορούς γλυκά θα σε κοιμίζουν...
— Πατέρα μου, πατέρα μου, δεν βλέπεις πώς σιμώνουν
τού Βασιλῆά τού Δράκοντα ή κόρες και με ζώνουν;
— Παιδάκι μου, παιδάκι μου, τις βλέπω σε φοβίζουν
μόνο ή έντιές που γύρω μας μέσ στο σκοτάδι άσφυρίζουν...
» Σ' αγαπήσα, με μάγεψε ή όμορφιά σου ή θεία...
Δέν έχωσαι με τό καλό; Σε παίρνω με τή βία!...
— Πατέρα μου, πατέρα μου, άχ, σφιές με, μ' άρπάξει!
'Ό Βασιλῆς ό Δράκοντας, πατέρα, με απαράζει!...
'Ερρίγησε ό πατέρας του και βιάζει τ' 'άλογό του
και σφιγγει στην άγκαλιά του τόν άμοιρο τό γνιό του.
Φτάνει με κόπο σπίτι του, με στήθος φοβερό.
Στήν άγκαλιά του τό μικρό ήταν ξεψυχισμένο!...

ΞΟΦΑ ΛΟΓΙΑ

Στό γάμο συμβαίνει ότι και με την κρέμα. Τό παραμικρό τόν κά-
νει να ξινήσει. Μπαλζάκ.
"Αν θέλετε να καταστραφείτε, πά-
τε μιιά πλούσια γυναίκα.
Μισοκέ.
"Όταν λέτε πως έχετε δική σας μιιά
γυναίκα, αυτό σημαίνει πως μιιά γυ-
ναίκα σας έχει δική της.
Γκαβαρνί.

